

Sygn. akt V Ka 158/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach

V Wydział Karny Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący: SSO Janusz Chmiel

Sędziowie: SSO Sławomir Klekocki (spr.)

SSO Olga Nocoń

Protokolant: Monika Szymik

w obecności Magdaleny Szymańskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 14 lipca 2014 r.

sprawy:

S. K. /K./

córki M. i A.

ur. (...) w miejscowości J.

oskarżonej o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w związku z art. 91 § 1 kk, art. 286 § 1 kk

na podstawie art. 435 kpk

G. C. /C./

córki A. i J.

ur. (...) w miejscowości P.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej S. K.

od wyroku Sądu Rejonowego w Żorach

z dnia 18 października 2013 r. sygn. akt II K 438/03

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- ustala, że S. K. w okresie od 21 lutego 2002 r. do 19 lipca 2002 r. w Ż. i w K., działając ciągiem przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W. doprowadziła 18 osób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o łącznej kwocie 28.950 zł i tak:

- w dniu 21 lutego 2002 r. w Ż. działając wspólnie i w porozumieniu z H. J. i celem osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem P. S. na kwotę 1.750 zł, tj. czynu z art. 286 § 1 kk

- dniu 15 marca 2002 r. w K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W., doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Ł. K. na kwotę 1.400 zł, tj. czynu z art. 286 § 1 kk

- w dniu 19 lipca 2002 r. w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W., doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. K. na kwotę 1.200 zł, tj. czynu z art. 286 § 1 kk

- w dniu 15 marca 2002 r. w Ż., działając wspólnie i w porozumieniu z H. J. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W., doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem P. P. w kwocie 1.750 zł, tj. czynu z art. 286 § 1 kk

- w dniu 15 marca 2002 r. w Ż. działając wspólnie i w porozumieniu z H. J. i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W., doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem R. Ł. na kwotę 1.750 zł, tj. czynu z art. 286 § 1 kk

- w dniu 15 marca 2002 r. w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem S. C. na kwotę 1.400 zł, tj. czynu z art. 286 § 1 kk

- w dniu 15 marca 2002 r. w K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem T. P. na kwotę 1.400 zł, tj. czynu z art. 286 § 1 kk

- w dniu 25 kwietnia 2002 r. w Ż. działając wspólnie i w porozumieniu z G. C. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem I. B. na kwotę 1.600 zł, tj. czynu z art. 286 § 1 kk

- w okresie od maja do czerwca 2002 r. w Ż. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do oferowanej pracy we W. dwukrotnie doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem G. Z. na kwotę 2.500 zł, tj. czynu z art. 286 § 1 kk

- w miesiącu maju 2002 r. w Ż. działając wspólnie i w porozumieniu z G. C. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W., dwukrotnie doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem J. A. na kwotę 1.900 zł, tj. czynu z art. 286 § 1 kk

- w dniu 23 maja 2002 roku w Ż., działając wspólnie i w porozumieniu, w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W., doprowadziła R. O. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 1.600 złotych, tj. czynu z art. 286 § 1 kk

- w dniu 23 maja 2002 roku w Ż., działając wspólnie i w porozumieniu, w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W., doprowadziła M. G. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 1.600 złotych, tj. czynu z art. 286 § 1 kk

- w dniu 28 czerwca 2002 r. w Ż., działając wspólnie i w porozumieniu z D. S. i A. S. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem B. S. na kwotę 1.500 zł, tj. czynu z art. 286 § 1 kk

- w dniu 28 czerwca 2002 r. w Ż. działając wspólnie i w porozumieniu z D. S. i A. S. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem S. T. na kwotę 1.500 zł, tj. czynu z art. 286 § 1 kk

- w dniu 05 lipca 2002 r. w Ż. działając wspólnie i w porozumieniu z D. S. i A. S. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do oferowanej pracy we W. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem P. K. na kwotę 1.500 zł, tj. czynu z art. 286 § 1 kk

- w dniu 05.07.2002 r. w Ż. działając wspólnie i w porozumieniu z A. S. i D. S. poprzez wprowadzenie w błąd co do oferowanej pracy we W. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem D. J. na kwotę 1.500 zł, tj. czynu z art. 286 § 1 kk

- w dniu 19 lipca 2002 r. w Ż. działając wspólnie i w porozumieniu z D. S. i A. S. oraz w celu osiągnięcia korzyści poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem D. K. na kwotę 1.500 zł, tj. czynu z art. 286 § 1 kk

- w dniu 19 lipca 2002 r. w Ż. działając wspólnie i w porozumieniu z D. S. i A. S. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem G. R. na kwotę 1.600 zł tj. czynu z art. 286 § 1 kk

i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk oraz art. 33 § 2 kk wymierza jej karę 2 /dwóch/ lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 100 /sto/ stawek dziennych po 10 /dziesięć/ złotych stawka;

- ustala, że oskarżona G. C.:

- w okresie od 25 kwietnia 2002 r. do maja 2002 r. w Ż. działając ciągiem przestępstw oraz wspólnie i w porozumieniu ze S. K. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W., doprowadziła 6 osób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 6.700,00 zł i tak:

- w dniu 25 kwietnia 2002 r. w Ż. działając wspólnie i w porozumieniu ze S. K. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W., doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem I. B. na kwotę 1.600 zł, tj. czynu z art. 286 § 1 kk

- w miesiącu maju 2002 r. w Ż. działając wspólnie i w porozumieniu ze S. K. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem J. A. na kwotę 1.900 zł, tj. czynu z art. 286 § 1 kk

- w dniu 23 maja 2002 roku w Ż., działając wspólnie i w porozumieniu, w podobny sposób i w krótkich odstępach czasu oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W., doprowadziła R. O. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 1.600 złotych, tj. czynu z art. 286 § 1 kk

- w dniu 23 maja 2002 roku w Ż., działając wspólnie i w porozumieniu oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W., doprowadziła M. G. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 1.600 złotych tj. czynu z art. 286 § 1 kk

i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk oraz art. 33 § 2 kk wymierza jej karę 1 /jednego/ roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 60/sześćdziesiąt/ stawek dziennych po 20 /dwadzieścia/ złotych stawka;

II. uchyla rozstrzygnięcia zawarte w punktach 1,2,3,4,5 i 6;

III. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

IV. zwalnia oskarżone S. K. i G. C. od ponoszenia kosztów za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt V Ka 158/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 18 października 2013 r. Sąd Rejonowy w Żorach uznał S. K. za winną tego że w okresie od 21 lutego 2002 r. do 26 lipca 2002 r. w Ż. i w K., działając ciągiem przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W. doprowadziła 16 osób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o łącznej kwocie 25.750 zł i tak:

- w dniu 21 lutego 2002 r. w Ż. działając wspólnie i w porozumieniu z H. J. i celem osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem P. S. na kwotę 1.750 zł,

- w dniu 15 marca 2002 r. w K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W., doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Ł. K. na kwotę 1.400 zł,

- w dniu 15 marca 2002 r. w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W., doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. K. na kwotę 1.200 zł,

- w dniu 15 marca 2002 r. w Ż., działając wspólnie i w porozumieniu z H. J. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W., doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem P. P. w kwocie 1.750 zł,

- w dniu 15 marca 2002 r. w Ż. działając wspólnie i w porozumieniu z H. J. i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W., doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem R. Ł. na kwotę 1.750 zł,

- w dniu 15 marca 2002 r. w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem S. C. na kwotę 1.400 zł,

- w dniu 15 marca 2002 r. w K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem T. P. na kwotę 1.400 zł,

- w dniu 25 kwietnia 2002 r. w Ż. działając wspólnie i w porozumieniu z G.

C. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem I. B. na kwotę 1.600 zł,

- w okresie od maja do czerwca 2002 r. w Ż. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do oferowanej pracy we W. dwukrotnie doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem G. Z. na kwotę 2.500 zł,

- w miesiącu maju 2002 r. w Ż. działając wspólnie i w porozumieniu z G. C. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W., dwukrotnie doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem J. A. na kwotę 1.900 zł,

- w dniu 23 czerwca 2002 r. w Ż., działając wspólnie i w porozumieniu z D. S. i A. S. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem B. S. na kwotę 1.500 zł,

- w dniu 28 czerwca 2002 r. w Ż. działając wspólnie i w porozumieniu z D. S. i A. S. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem S. T. na kwotę 1.500 zł,

- w dniu 05 lipca 2002 r. w Ż. działając wspólnie i w porozumieniu z D. S. i A. S. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do oferowanej pracy we W. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem P. K. na kwotę 1.500 zł,

- w dniu 05.07.2002 r. w Ż. działając wspólnie i w porozumieniu z A. S. i D. S. poprzez wprowadzenie w błąd co do oferowanej pracy we W. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem D. J. na kwotę 1.500 zł,

- w dniu 19 lipca 2002 r. w Ż. działając wspólnie i w porozumieniu z D. S. i A. S. oraz w celu osiągnięcia korzyści poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem D. K. na kwotę 1.500 zł,

- w dniu 19 lipca 2002 r. w Ż. działając wspólnie i w porozumieniu z D. S. i A. S. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem G. R. na kwotę 1.600 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i za to na mocy art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk orzekł wobec oskarżonej karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 § 2 kk wymierzył jej karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych licząc po 10 (dziesięć) złotych stawka.

Sąd Rejonowy uznał również oskarżoną za winną tego, że w dniu 23 maja 2002 roku w Ż., działając wspólnie i w porozumieniu oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W., doprowadziła R. O. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 1.600 złotych, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk, oraz tego że w dniu 23 maja 2003 roku w Ż., działając wspólnie i w porozumieniu oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W., doprowadziła M. G. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 1.600 złotych, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk,

i za to na mocy art. 286 § 1 kk w zw. art. 91 § 1 kk orzekł wobec oskarżonej karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 kk wymierzył jej karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych licząc po 10 (dziesięć) złotych stawka.

Na podst. art. 91 § 2 kk orzekł wobec oskarżonej za ciągi przestępstw z punktów 1 i 2 wyroku karę łączną 2 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w ilości 100 stawek dziennych po 10 zł każda.

Na zasadzie art. 46 § 1 kk zobowiązał S. K. do naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwami poprzez zapłatę na rzecz :

- pokrzywdzonego P. S. kwoty 1750 (jednego tysiąca siedmiuset pięćdziesięciu) złotych,

- pokrzywdzonego P. P. kwoty 1750 (jednego tysiąca siedmiuset pięćdziesięciu) złotych,

- pokrzywdzonego R. Ł. kwoty 1750 (jednego tysiąca siedmiuset pięćdziesięciu) złotych,

- pokrzywdzonego G. R. kwoty 1200 (jednego tysiąca dwustu) złotych,

- pokrzywdzonego D. K. kwoty 1200 (jednego tysiąca dwustu) złotych,

- pokrzywdzonego T. P. kwoty 1400 (jednego tysiąca czterystu) złotych,

- pokrzywdzonego S. C. kwoty 1400 (jednego tysiąca czterystu) złotych,
- pokrzywdzonego M. K. kwoty 1200 (jednego tysiąca dwustu) złotych,
- pokrzywdzonego Ł. K. kwoty 1400 (jednego tysiąca czterystu) złotych,
- pokrzywdzonego D. J. kwoty 1200 (jednego tysiąca dwustu) złotych,
- pokrzywdzonego P. K. kwoty 1200 (jednego tysiąca dwustu) złotych,
- pokrzywdzonego G. Z. kwoty 2500 (dwóch tysięcy pięciuset) złotych,
- pokrzywdzonego R. O. kwoty 1600 (jednego tysiąca sześciuset) złotych,
- pokrzywdzonego M. G. kwoty 1600 (jednego tysiąca sześciuset) złotych, zaś wobec pokrzywdzonego I. B. w części poprzez zapłatę kwoty 323 (trzystu dwudziestu trzech) złotych, a wobec pokrzywdzonego J. A. w części poprzez zapłatę kwoty 950 (dziewięciuset pięćdziesięciu) złotych.

Sąd zwolnił S. K. od obowiązku zapłaty kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa.

Tym samym wyrokiem sąd uznał G. C. za winną tego, że w okresie od 25 kwietnia 2002 r. do czerwca 2002 r. w Ż. działając ciągiem przestępstw oraz wspólnie i w porozumieniu ze S. K. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W., doprowadziła 4 osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3.500,00 zł i tak:

- w dniu 25 kwietnia 2002 r. w Ż. działając wspólnie i w porozumieniu ze S. K. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W., doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem I. B. na kwotę 1.600 zł,

- w miesiącu maju 2002 r. w Ż. działając wspólnie i w porozumieniu ze S. K. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem J. A. na kwotę 1.900 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i za to na mocy art. 286 § 1 kk w w. z art. 91 § 1 kk orzekł wobec niej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 kk wymierzył jej grzywnę w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych licząc po 20 (dwadzieścia) złotych stawka.

Sąd uznał oskarżoną za winną tego, że w dniu 23 maja 2002 roku w Ż., działając wspólnie i w porozumieniu oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W., doprowadziła R. O. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 1.600 złotych, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk, oraz tego, że w dniu 23 maja 2003 roku w Ż., działając wspólnie i w porozumieniu oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W., doprowadziła M. G. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 1.600 złotych, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk, i za to na mocy art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk orzekł wobec niej karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 kk wymierzył jej grzywnę w wysokości 40 (czterdziestu) stawek dziennych licząc po 20 (dwadzieścia) złotych stawka.

Na podst. art. 91 § 2 kk orzekł wobec oskarżonej za ciągi przestępstw z punktu 4 i 5 wyroku karę łączną 1 roku pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w ilości 60 stawek dziennych po 20 zł każda.

Na zasadzie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej G. C. kary łącznej 1 roku pozbawienia wolności na okres próby 2 lat.

Na zasadzie art. 72 § 2 kk sąd zobowiązał oskarżoną G. C. do

naprawienia w części szkody wyrządzonej przestępstwami poprzez zapłatę na rzecz :

- pokrzywdzonego J. A. kwoty 950 (dziewięciuset pięćdziesięciu) złotych,
- pokrzywdzonego I. B. kwoty 323 (trzystu dwudziestu trzech) złotych – w stosunku do obu pokrzywdzonych w terminie 6 (sześciu) miesięcy od uprawomocnienia wyroku.

Sąd obciążył oskarżoną G. C. kosztami postępowania i opłatą w stosownej wysokości.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonej S. K. zaskarżając wyrok w całości zarzucając :

1. obrazę przepisów prawa materialnego, polegającą na uznaniu, że oskarżona S. K. dopuściła się przestępstwa określonego w art. 286 § 1 kk, podczas gdy w przypisanym oskarżonej zachowaniu brak było wszystkich znamion tego występkę, to jest wprowadzenia pokrzywdzonych w błąd, co do składanej oferty pracy oraz działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej;
2. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a mianowicie art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk, art. 7 kpk i art. 410 kpk poprzez:
 - nieuwzględnienie okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonej S. K. w postaci jej wyjaśnień oraz zeznań świadków, m. in. W. S.,
 - rozstrzygnięcie wszystkich występujących w sprawie wątpliwości na niekorzyść oskarżonej,
 - dowolną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego polegającą na przyjęciu, że wyjaśnienia oskarżonej nie zasługują w całości na przyznaniu im waloru wiarygodności, a przyznanie takiego waloru zeznaniom świadków – pokrzywdzonych;
3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść, a polegający na uznaniu, że oskarżona miała dopuścić się popełnienia zarzucanych jej czynów, pomimo braku wystarczających dowodów winy oskarżonej;
4. rażącą niewspółmierność kary za przypisane oskarżonej przestępstwa.

W oparciu o w/w zarzuty obrońca oskarżonej S. K. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonej od popełnienia zarzucanych jej czynów, względnie złagodzenie kary i wymierzenie oskarżonej odpowiednio niższej kary oraz warunkowe zawieszenie jej wykonania ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja obrońcy nie zasługuje na uwzględnienie a podniesione w niej zarzuty i wnioski poza zarzutem obrazę prawa materialnego tj. art. 91 § 1 kk (co do którego sąd odwoławczy odniesie się w dalszych rozważaniach) są nie trafne. Nie zasługuje na uwzględnienie podniesiony przez obrońcę oskarżonej zarzut obrazę przepisów prawa materialnego a to art. 286 § 1 kk. Podkreślić należy, że obraza prawa materialnego polega na jego wadliwym zastosowaniu lub niezastosowaniu w orzeczeniu, które oparte jest na trafnych i niekwestionowanych ustaleniach faktycznych. Nie można zatem mówić o naruszeniu prawa materialnego w sytuacji, gdy wadliwość orzeczenia w tym zakresie jest wynikiem błędnych ustaleń faktycznych przyjętych za jego podstawę – vide post. SN z dnia 21.10.2013 sygn. II KK 260/13. W realiach niniejszej sprawy obrońca w swojej apelacji właśnie podnosi m. in. zarzut błędu w ustaleniach faktycznych. Podniesiony w apelacji obrońcy oskarżonej zarzut błędu w ustaleniach faktycznych jest nie trafny. Taki zarzut byłoby zasadny jedynie wówczas, gdyby sąd I instancji oparł swój wyrok na faktach , które nie znajdują potwierdzenia w

wynikach postępowania dowodowego, albo też z faktów tych wyciągnął wnioski niezgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego. Takich uchybień sąd rejonowy w przedmiotowej sprawie się nie dopuścił, albowiem wskazał

dowody , na których oparł swoje ustalenia jednocześnie wskazując przesłanki , którymi się kierował odmawiając wiary dowodom przeciwnym przy czym dokonanych ustaleń dokonał zgodnie z zasadami swobodnej oceny dowodów. Obrońca oskarżonej w apelacji opiera się wyłącznie na wyjaśnieniach oskarżonej niejako powielając jej linię obrony prezentowaną w trakcie rozprawy, że zajmowała się ona jedynie przewozem osób do W. a nie zajmowała się oferowaniem i załatwianiem pracy w tym kraju. Jednak sąd I instancji w swoim obszernym uzasadnieniu wskazał dlaczego nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej S. K. w tej części. Sąd rejonowy ustalając, że oskarżona zajmowała się oferowaniem i załatwianiem pracy we W., oparł się na zeznaniach wielu świadków – pokrzywdzonych w niniejszej sprawie. Z tych ustaleń sądu rejonowego wynika jednoznacznie, że oskarżona celowo doprowadzała osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wprowadzenie w błąd co do warunków oferowanej im pracy i płacy . Jak słusznie ustalił sąd I instancji to oskarżona była główną organizatorką całego procederu i sieci naganiaczy – współsprawców części czynów. Przedstawiała ona pokrzywdzonym bardzo dobre warunki pracy i płacy , po czym po przewiezieniu ich do W., a często już podczas podróży okazywało się one znacznie gorszymi. Żadna z tych osób, jak w swoich wyjaśnieniach twierdziła oskarżona nie wyjeżdżała do W. w celach turystycznych. W tych okolicznościach w ocenie Sądu Okręgowego nie ulega wątpliwości, iż zachowanie oskarżonej wyczerpało znamiona zarzucanych jej czynów opisanych w akcie oskarżenia. Sąd rejonowy dokonał oceny dowodów zgromadzonych zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i sądowego w sposób bezstronny, nie przekraczając granic swobodnej oceny dowodów, a przy tym uwzględnił zasady doświadczenia życiowego, a swój pogląd na ostateczne wyniki przewodu sądowego przekonująco uzasadnił w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku. Tym samym zarzuty podniesione w apelacji mają w ocenie Sądu Okręgowego charakter czysto polemiczny i sprowadzają się do negowania właściwych ocen i ustaleń sądu, przeciwstawiając im własne oceny i wnioski, które w żadnym razie nie mogą podważyć trafności rozstrzygnięcia sądu rejonowego. Zgodnie z orzeczeniem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 8.06.2004 r. sygn. II Aka 112/04 KZS 2004/7-8/6 "sama tylko możliwość przeciwstawienia ustaleniom dokonany w zaskarżonym wyroku odmiennego poglądu uzasadnionego odpowiednio dobranym materiałem dowodowym nie świadczy, że dokonując tych ustaleń sąd popełnił błąd. Dla skuteczności zarzutu błędu niezbędne jest wykazanie nie tylko wadliwości ocen (wniosków wyprowadzonych przez sąd) ale i wykazanie konkretnych uchybień w ocenie materiału dowodowego jakich dopuścił się sąd". Nie trafny okazał się również zarzut obrazy art. 5 § 2 kpk podnoszony w apelacji obrońcy oskarżonej albowiem postępowanie dowodowe przeprowadzone zostało zgodnie z wskazaniem wyroku uchylającego poprzednie orzeczenie sądu I instancji. Podnieść również należy, że formułowanie w apelacji zarzutu obrazy art. 7 kpk i art. 5 § 2 kpk prowadzi do wewnętrznej sprzeczności, albowiem obraza zasady in dubio pro reo możliwa jest jedynie przy procedowaniu z poszanowaniem zasady swobodnej oceny dowodów. Zarzut obrazy art. 5 § 2 kpk dotyczy wtórnej do ustaleń faktycznych płaszczyzny procedowania sądu, a zatem nie może być podnoszony jednocześnie z zarzutem obrazy art. 7 kpk. Trafny okazał się zarzut obrońcy oskarżonej podniesiony w uzasadnieniu apelacji, że sąd rejonowy niesłusznie przyjął konstrukcję ciągu przestępstw do szesnastu zachowań objętych I czynem przypisanym oskarżonej i dalsze „rozbicie” czynów w punkcie II i III w sytuacji gdy sąd zmienił datę czynu z punktu III aktu oskarżenia (z 23 maj 2003 na 23 maja 2002) . Zgodnie z treścią art. 91 § 1 kk "Jeżeli sprawca popełni w podobny sposób w krótkich odstępach czasu, dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z przestępstw, sąd orzeka jedną karę na podstawie przepisu , którego znamiona każde z tych przestępstw wyczerpuje, w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę" W realiach niniejszej sprawy zachowania oskarżonej opisane w pkt II i III aktu oskarżenia mieszczą się w czasookresie krótkich odstępów czasu tożsamych czynów przypisanych oskarżonej w punkcie I. Ten sam błąd popełnił sąd I instancji co do oskarżonej G. C. tworząc dwa ciągi przestępstw zamiast jednego. Sąd Okręgowy zastosował wobec tej oskarżonej art. 435 kpk i zmienił na jej korzyść wyrok pomimo nie wniesienia przez nią środka odwoławczego gdyż te same względy przemawiały za zmianą wyroku. Dlatego mając to na uwadze sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że ustalił, iż S. K. w okresie od 21 lutego 2002 r. do 19 lipca 2002 r. w Ż. i w K., działając ciągiem przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W. doprowadziła 18 osób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o łącznej kwocie 28.950 zł i tak:

- w dniu 21 lutego 2002 r. w Ż. działając wspólnie i w porozumieniu z H. J. i celem osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem P. S. na kwotę 1.750 zł, tj. czynu z art. 286 § 1 kk
- dniu 15 marca 2002 r. w K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W., doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Ł. K. na kwotę 1.400 zł, tj. czynu z art. 286 § 1 kk
- w dniu 19 lipca 2002 r. w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W., doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. K. na kwotę 1.200 zł, tj. czynu z art. 286 § 1 kk
- w dniu 15 marca 2002 r. w Ż., działając wspólnie i w porozumieniu z H. J. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W., doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem P. P. w kwocie 1.750 zł, tj. czynu z art. 286 § 1 kk
- w dniu 15 marca 2002 r. w Ż. działając wspólnie i w porozumieniu z H. J. i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W., doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem R. Ł. na kwotę 1.750 zł, tj. czynu z art. 286 § 1 kk
- w dniu 15 marca 2002 r. w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem S. C. na kwotę 1.400 zł, tj. czynu z art. 286 § 1 kk
- w dniu 15 marca 2002 r. w K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem T. P. na kwotę 1.400 zł, tj. czynu z art. 286 § 1 kk
- w dniu 25 kwietnia 2002 r. w Ż. działając wspólnie i w porozumieniu z G. C. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem I. B. na kwotę 1.600 zł, tj. czynu z art. 286 § 1 kk
- w okresie od maja do czerwca 2002 r. w Ż. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do oferowanej pracy we W. dwukrotnie doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem G. Z. na kwotę 2.500 zł, tj. czynu z art. 286 § 1 kk
- w miesiącu maju 2002 r. w Ż. działając wspólnie i w porozumieniu z G. C. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W., dwukrotnie doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem J. A. na kwotę 1.900 zł, tj. czynu z art. 286 § 1 kk
- w dniu 23 maja 2002 roku w Ż., działając wspólnie i w porozumieniu, w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W., doprowadziła R. O. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 1.600 złotych, tj. czynu z art. 286 § 1 kk
- w dniu 23 maja 2002 roku w Ż., działając wspólnie i w porozumieniu, w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W., doprowadziła M. G. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 1.600 złotych, tj. czynu z art. 286 § 1 kk

- w dniu 28 czerwca 2002 r. w Ż., działając wspólnie i w porozumieniu z D. S. i A. S. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem B. S. na kwotę 1.500 zł, tj. czynu z art. 286 § 1 kk

- w dniu 28 czerwca 2002 r. w Ż. działając wspólnie i w porozumieniu z D. S. i A. S. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem S. T. na kwotę 1.500 zł, tj. czynu z art. 286 § 1 kk

- w dniu 05 lipca 2002 r. w Ż. działając wspólnie i w porozumieniu z D. S. i A. S. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do oferowanej pracy we W. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem P. K. na kwotę 1.500 zł, tj. czynu z art. 286 § 1 kk

- w dniu 05.07.2002 r. w Ż. działając wspólnie i w porozumieniu z A. S. i D. S. poprzez wprowadzenie w błąd co do oferowanej pracy we W. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem D. J. na kwotę 1.500 zł, tj. czynu z art. 286 § 1 kk

- w dniu 19 lipca 2002 r. w Ż. działając wspólnie i w porozumieniu z D. S. i A. S. oraz w celu osiągnięcia korzyści poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem D. K. na kwotę 1.500 zł, tj. czynu z art. 286 § 1 kk

- w dniu 19 lipca 2002 r. w Ż. działając wspólnie i w porozumieniu z D. S. i A. S. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem G. R. na kwotę 1.600 zł tj. czynu z art. 286 § 1 kk

i za to na mocy art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk oraz art. 33 § 2 kk wymierzył jej karę 2 /dwóch/ lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 100 /sto/ stawek dziennych po 10 /dziesięć/ złotych stawka;

- ustalił, że oskarżona G. C.:

- w okresie od 25 kwietnia 2002 r. do maja 2002 r. w Ż. działając ciągiem przestępstw oraz wspólnie i w porozumieniu ze S. K. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W., doprowadziła 6 osób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 6.700,00 zł i tak:

- w dniu 25 kwietnia 2002 r. w Ż. działając wspólnie i w porozumieniu ze S. K. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W., doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem I. B. na kwotę 1.600 zł, tj. czynu z art. 286 § 1 kk

- w miesiącu maju 2002 r. w Ż. działając wspólnie i w porozumieniu ze S. K. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem J. A. na kwotę 1.900 zł, tj. czynu z art. 286 § 1 kk

- w dniu 23 maja 2002 roku w Ż., działając wspólnie i w porozumieniu, w podobny sposób i w krótkich odstępach czasu oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W., doprowadziła R. O. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 1.600 złotych, tj. czynu z art. 286 § 1 kk

- w dniu 23 maja 2002 roku w Ż., działając wspólnie i w porozumieniu oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do składanej oferty pracy we W., doprowadziła M. G. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 1.600 złotych tj. czynu z art. 286 § 1 kk

i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk oraz art. 33 § 2 kk wymierzył jej karę 1 /jednego/ roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 60/sześćdziesiąt/ stawek dziennych po 20 /dwadzieścia/ złotych stawka oraz uchylił rozstrzygnięcia zawarte w punktach 1,2,3,4,5 i 6.

Wymierzona oskarżonej S. K. kara 2 lat pozbawienia wolności przez sąd rejonowy nie naruszyła zasady i dyrektyw wymiaru kary określone w art. 53 kk. Przy wymiarze kary sąd rejonowy miał na uwadze zarówno przesłanki negatywne jak i pozytywne dotyczące oskarżonych. Dolegliwość tej kary nie przekracza zdaniem Sądu Okręgowego stopnia winy oskarżonej, mając na uwadze jego dotychczasową karalność k. 2547-2548 oraz braku pozytywnej prognozy kryminologicznej wobec oskarżonej odnośnie warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, prawidłowo realizuje cele zapobiegawcze w zakresie prewencji indywidualnej jak i ogólnej. Z tych też względów nie uznając zasadności zarzutów apelacji obrońcy oskarżonej, nie podzielając przytoczone na ich poparcie argumentów Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok zmienił jedynie w podanym zakresie, w pozostałej części utrzymując wyrok w mocy. O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 624§ 1 kpk